

Což on neučinil člověka jednoho a nedal mu částku ducha? Oč má ten jeden usilovat? O Boží potomstvo. Střeďte svého ducha, nikdo ať se nezachová věrolomně k ženě svého mládí. Ma2,15 Každý ať nenávidí rozvod, praví Hospodin, Bůh Izraele, ať na svém oděvu přikryje násilí, praví Hospodin zástupů. Střeďte tedy svého ducha, nejednejte věrolomně! Ma2,16

Tu k němu přišli farizeové a pokoušeli ho: `Je dovoleno propustit manželku z jakékoli příčiny?` Odpověděl jim: `Nečetli jste, že Stvořitel od počátku muže a ženu učinil je? A řekl: Proto opustí muž otce i matku a připojí se k své manželce a budou ti dva jedno tělo.` M19,3-5

""Takže již nejsou dva, ale jeden. A proto co Bůh spojil, člověk nerozlučuj!" Namítnou mu: `Proč tedy Mojžíš ustanovil, že muž smí propustit svou manželku tím, že jí dá rozlukový lístek?` Odpověděl jim: `Pro tvrdost vašeho srdce vám Mojžíš dovolil propustit manželku. Od počátku to však nebylo. M19,6-8

"Pravím vám, kdo propustí svou manželku z jiného důvodu než pro smilstvo a vezme si jinou, cizoloží." M19,9

Učedníci mu řekli: `Jestliže je to s mužem a ženou takové, pak je lépe se neženit.` M19,10

Těm, kteří žijí v manželství, prikazuji - ne já, ale Pán - aby žena od muže neodcházela. A když už odejde, ať zůstane neprovdána nebo se s mužem smíří. A muž ať ženu neopouští." 1K7,10-11 Ostatním pravím já, a ne už pán: Má-li někdo z bratří ženu nevěřící a ona je ochotna s ním zůstat, ať ji neopouští. A má-li žena muže nevěřícího a on je ochoten s ní zůstat, ať ho neopouští. Nevěřící muž je totiž posvěcen manželstvím s věřící ženou a nevěřící žena manželstvím s věřícím mužem, jinak by vaše děti byly nečisté. Jsou však přece svaté. Chce-li nevěřící odejít, ať odejde. Věřící nejsou v takových případech vázáni. Bůh nás povolal k pokoji. 1K7,12-15

I když Pán Ježíš řekl, že smilstvo je jediným oprávněným důvodem pro rozvod, nevěřící manželský partner může chtít z manželství odejít. Když partner uvěří, nevěřící strana může říci: "Mně se to tak nelíbí. Teď jsi úplně jiný, jiná, než když jsme se brali. Já odcházím." Pro takový případ Pavel nevidí možnost bránit nevěřícímu, aby odešel.

Když Pavel říká: "Věřící nejsou v takových případech vázáni," co zde znamená to slovo "vázáni"? Jedná se o manželský slib. V tomto případě náš McGee předpokládá, že v této situaci, kdy nevěřící odešel má takto osamělý věřící svobodu se znovu oženit či vdát. Ať už ten odešlý nevěřící vstoupil do jiného manželství nebo ne.

Když Pavel říká: "Bůh nás povolal k pokoji," pak věřím, že říká, že Bůh nežádá po žádném muži či ženě, aby doma žili "jako v pekle". Jestliže se zjistí, že tito dva lidé, z nichž jeden je věřící a druhý nevěřící nemohou žít spolu (že spolu jsou jako pes a kočka, jak se říká), myslím, že by se měli rozejít, soudí náš poradce.

V několika případech jsem manželům radil, aby se rozešli - ale nikdo z nich by se v tom případě neměl znovu ženit či vdávat. Jejich problémem není rozvod, ale vlastně manželství. Bůh nás povolal k pokoji. Proto náš domov nemá být boxerský ring. Není to místo pro karate, ale pro lásku...

Božím ideálem je domov plný lásky. Bůh si na začátku nepřál rozvod, ale po čase jej přece dovolil, protože člověk zhřešil. Snad si někdo řekne: "No přece rozvod je hřích." Jistě, stejně jako třeba krádež nebo vražda. Ale nezapomeňme, že i pro vraha existuje záchrana. Jeden z takových přece umíral na kříži vedle Pána Ježíše - a byl spasen.

Když Pán Ježíš umíral na kříži, umíral za všechny hříchy. Zločinec, který visel na kříži vedle Pána Ježíše, byl zloděj i vrah, ale jeho víra v Pána Ježíše Krista a jeho prolitou krev toho zloděje a vraha spasila.

Tedy i zloděj může získat spasení, stejně jako může být spasen i rozvedený člověk. Nevytvářejme pro rozvod nějakou zvláštní samostatnou kategorii. Jestliže neobrácený člověk byl zlodějem a pak činí pokání, přijde k Pánu Ježíši a prožije spasení, jsou mu jeho krádeže odpuštěny. Takovému

člověku bychom dovolili se oženit. Buďme tedy spravedliví i v případě rozvedeného. Jsou věřící lidé, kteří se rozvedli ještě před obrácením. Když přijdou k Pánu Ježíši Kristu, je jim tento hřích odpuštěn. Myslím, že takový člověk se může znovu oženit či vdát a cítím, že tak to je obsaženo i v Písmu, předkládá nám své poznání náš Dr.McGee.

Nyní bych chtěl k této důležité oblasti manželství a rozvodu připojit ještě dodatek a chtěl bych se na to podívat z trochu jiného hlediska. Je to takový proslov, který jsem nazval: Nejlepší láska.

Dnešní posedlost lidí sexem opravdu děsí a bubnuje na poplach! Stačí, abyste se například podívali na současnou literaturu. Před časem jsem četl v jednom předním britském listu: "Lidová morálka je dnes pustinou se spoustou odpadků a troskami neuskutečněných předsevzetí." Soudce Barron z Massachusetts řekl: "Střídání partnerů mezi studenty je dnes na příliš mnoha školách rostoucím a nebezpečným zlem."

Vynikající křesťanský spisovatel v Americe říká: "Ale kde je to vyzývající vnější volání, které by uspokojilo vnitřní hlasy duše, které někdy temně bručí a jindy hlasitě vykřikují, že to není v pořádku, že nohy jsou na cestě ke zlu, k soudu?" A potom pokračuje: "Odpověď nespočívá v tom, že se prosadí další zákony. Řešení je v obnovení ducha, který jako jediný dokáže zapálit lidské duše ohněm pro Bohem seslanou žízeň po větší čistotě. A to v rovině osobní i politické. Bez takového duchovního zapálení a vyčištění lidé klesají pod tíhou porušení vlastním hříchem." Tyto citáty pocházejí z šedesátých let, ale je dobře i dnes se zvedají hlasy volající na poplach.

Stále početnější jsou všude kolem nás zastánci erotického kultu, který podle tvrdí, že všechen důraz na sex je signálem nové, velkomyslné a osvícené éry. Skutečností je, že na tom není nic nového a už vůbec ne osvíceného. A především vůbec to není znamením bohatšího života. Naopak, sexuální exploze byla charakteristickým rysem odchodu všech dekadentních, rozpadajících se civilizací (Egypta, Babylona, Řecka i Říma, mám-li uvést aspoň některé). Vyvýšení nezřízeného sexu se tyčí také nad odkazem a pádem mnoha velkých a vznešených lidí. Je to rachot smrti upadajícího národa. Francouzská revoluce byla začátkem odchodu slávy Francie, bylo to v době, kdy se na oltář postavila prostitutka a lidé se jí začali klanět...

Současní obchodníci se špínou a chlípností tuto svou nenormální pozornost omlouvají tím, že minulá generace na tyto věci položila pokličku. Zaznívá obvinění, že Bible a "církve" se na oblast sexu tak mračily, až je to dnes tabu a může se o tom sotva tajně šeptat. Dnešní ztroskotaná manželství a velký nárůst rozvodovosti svádějí ti sexuofilové pouze na neznalost mladých lidí, aniž by si uvědomovali, jaký podíl na tom všem mají oni sami...

"Kdyby jen o této fascinující věci mladí lidé věděli něco víc!" radí někteří, "pak by sex byl šťastnější a manželství byla úspěšná."

Je pravda, že mnozí křesťané se dostali do extrému a měli nebo i dodnes mají snahu jakékoli informace o sexu před mladými lidmi skrývat... Pak dochází k tomu, že jsou manželství, která v této oblasti celá léta strádají a nevědí si rady, protože se nemají s kým poradit... Jaká škoda...

Osobně jsem byl velmi smutný, když jsem měl možnost z blízka pozorovat celou řadu snoubeneckých párů, které vstupovaly do manželství. Někteří se přišli poradit předem, to je moc prima. Ovšem když jsem se zeptal, co si o intimním životě v manželství přečetli, nebo co o něm už vědí, zjistil jsem u některých, že vůbec nic... Ba dokonce že někdy chlapec pořádně ani neví, o cyklu ženy a žena naopak nemá představu, jak je tomu s mužem... Tak takhle svatost v manželství tedy nevypadá, přátelé! Křesťan je (nebo má být) člověkem rozvahy a má mít pro život moudrost a má mít ke všem oblastem života reálný postoj...

Tady není možné strčit hlavu do písku ani pokud jde o mladé lidi, kteří vstupují do manželství, ale ani pokud jde třeba o výchovu dětí...

A když někdo na různé otázky nebo výroky odpovídá ve stylu: "Na to máš dost času," pokládám to za úplně obyčejné zahazení důvěry dítěte nebo mladého člověka, který ty různé více či méně nahaté otázky klade... Pak se není co divit, že takový človíček hledá informace kdekoli jinde, třeba i u zdrojů, z nichž se dozví mnoho zkresleného a zlého...

Nechtěl bych se k těm postojům některých křesťanů minulosti vracet, povídá náš střízlivý starý

realista. Tragédií však je, že ani dnešní generace nenašla řešení. A podle Bible se neřídí ani jedna skupina. Nemyslím si, že puritáni se v této oblasti řídili Biblí, i když docela upřímně toužili po čistotě...

Kdo začal první otevřeně přemýšlet a mluvit o sexu? Řeknu vám to naplno: Všechno to začal Bůh, milí posluchači. Ale Boží představa byla svatá a dokonalá... Podle ní sex patří prostě pod střechu manželství. Tam má své krásné a přirozené místo jako součást projevů vzájemné oddanosti, důvěry a stabilní lásky...

Různí oplzlí snílci zaplavili dnešní trh a také školu všelijakými otevřenými nebo jen zlehka zahalenými chlípnostmi a zvrácenostmi. Jeden moderní otec se vyjádřil: "Nejde o to, co já řeknu svému synovi, ale jde o to, o kolik víc toho ví on než já sám!"

Avšak navzdory tomuto novému důrazu na sex nebo na domnělou sexuální výchovu rozvodové soudy stále více praskají ve švech pod monotónními příběhy tragédií moderních manželství. Jistě, znalosti fyzické stránky pohlavnosti člověka mají mít své místo při přípravě na šťastné manželství, ale to samo nestačí k vytvoření šťastného domova. Dan Bennett řekl: "Jedním z problémů na světě je ten, že lidé berou sex místo lásky, peníze místo rozumu a video místo civilizace." To je problém dnešních dnů.

Boží slovo se nezdráhá zabývat tématem sexu otevřeně, čestně a přímo. Nepovažuje to za něco špinavého, není to žádné tabu ani pouhá teorie, ale je to čisté a jasné. Bible je přímá a mluví o tom s velkou vznešeností. To je důvod, proč tolik času trávíme tady v Malachiáši. Bůh těmto lidem předkládá, že to byl vlastně jeden z pradůvodů, proč byli jejich otcové posléze zavlečeni do zajetí. To bylo jedním z pradůvodů, proč byli rozehnáni.

Myslím, že je doba, kdy lidé potřebují a chtějí slyšet Boží Slovo a jeho postoj k různým praktickým otázkám... Kazatelny však zpravidla dluží říci, co na toto domněle choulostivé téma říká Bůh. Ale je třeba to zachovat ve správné rovině...

Byl to Bůh, kdo na začátku stvořil muže a ženu. Bůh jim požehnal a jejich manželství se stalo něčím krásným a přitom svatým a čistým. A milý posluchači, to je jediný vztah mezi mužem a ženou, kterému Bůh žehná. Žádný jiný vztah mezi mužem a ženou než manželství podobné požehnání nemá. Bůh říká, že pokud manželství existuje a žije podle Jeho plánu, požehná mu. A ono se pak pro oba zúčastněné stane šťastným...

Bůh chce, aby se jeho děti šťastně oženily či vdaly. Má svůj plán a cíl pro každého z nás (pokud jej chceme poslouchat).

Pán Ježíš říká církvi v Efezu: "Ale to mám proti tobě, že už nemáš takovou lásku jako na počátku." Zj2,4

A přitom církev v Efezu byla v té době patrně na svém vrcholu. Od té doby zřejmě nikdy nebyla duchovně výše. Pro nás v době chladného odpadání je těžké pochopit vznešenou úroveň, na kterou Duch svatý pozvedal prvotní církev v jejím osobním vztahu ke Kristu. Věřící v prvotní církvi byli skutečně zamilovaní do Krista. Opravdu ho milovali! A asi pět milionů z nich zpečetilo tuto svou lásku ke Pánu Ježíši také svou krví jako mučedníci.

Rád bych překlad toho docela často citovaného textu Zj2,4 trochu pozměnil nebo rozšířil, hlásí se slovo náš řečtinář. Slovo "první láska" zní v řečtině "protan". Ve skutečnosti to znamená "nejlepší". Totéž slovo použil Pán Ježíš v podobenství o marnotratném synu, kde otec vynáší "protan" roucho - tedy první a nebo spíše nejlepší roucho. Tak podobně efezským věřícím Pán Ježíš Kristus posílá vzkaz o první a nebo spíše nejlepší lásce, na kterou trochu pozapomněli. Církvi, do níž se vkrádá chlad, tedy Kristus říká: "Ale mám proti tobě to opouštíš svou nejlepší lásku."

Víte, život spasení a život s Pánem Ježíšem je milostná záležitost. Pán Ježíš nám všem klade otázku: "Miluješ mne?" Neptá se: "Chceš být věrný?" nebo "Půjdeš na misi?" , nebo "Kolik mi budeš dávat?", ale jeho otázka zní: "miluješ mne?" A když se rozhodláš k jakési kladné odpovědi, řekne ti, abys ho poslouchal, abys pro něho také něco udělal.

Apoštol Jan to však jasně vyjadřuje takto: "My milujeme jej, protože on prvé miloval nás."

1J4,19kral.